

अभ

“सर्वदोषानभिखञ्जादाम्नायसमतं गताः ।
युष्माकमभ्युपगमाः प्रमाणं पुण्यपापयोः” ।
इति महावीरचरिते ।)

अभ्युपपत्तिः, स्त्री, (अभि + उप + पठ् + क्तिन् ।)
अनुग्रहः । इत्यमरः ॥ (अनिष्टनिवारणपूर्वका-
भीष्टसम्पादनरूपोऽनुग्रहः । प्रसादः । “तदर्ह-
स्याभ्युपपत्त्या जीवितमस्या अवलम्बितम्” । इति
श्राकुन्तले । रक्षा । परिचायं ।
“कामिनीषु विवाहेषु गवाम्भक्ष्ये तथेन्ये ।
ब्राह्मणाभ्युपपत्तौ च शपथे नास्ति पातकम्” ।
इति मनुः ।)

अभ्युपायः, पुं, (अभि + उप + इण् + भावे अच् ।)
अङ्गीकारः । स्वीकारः । इति हेमचन्द्रः ॥ उपायः ।
यथा । “तत्स्वीकृतियत्किं कुरु इहाभ्युपायः” ।
इति काव्यप्रकाशः ॥ (कौश्लं ।
“अनेकैरभ्युपायैस्ते जिघांसन्ति स्म पाण्डवान्” ।
“निपुणेनाभ्युपायेन नगरं वारणावतं” ।
“निपुणेनाभ्युपायेन यद्व्रवीमि तथा कुरु” ॥
इति महाभारते ।)

अभ्युपायनं, स्त्री, (अभि + उप + इण् + ल्युट् ।) उपा-
यनं । उपायकनञ्ठम् । यथा,—
“तावानय समं गोपेनन्दाद्यैः साभ्युपायनैः” ।
इति श्रीभागवतं ॥

अभ्युपेतं, त्रि, (अभि + उप + इण् + कर्मणि क्तः ।)
स्वीकृतं । उपगतं । यथा,—
“अहमभ्युपेतस्वामिर्भावादिति मे विधादः” ।
इति रघुः ॥ (अङ्गीकृतः ।
“मन्दायन्ते न खलु सुहृदामभ्युपेतार्थकृत्याः” ।
इति मेघदूते ।)

अभ्युषः, पुं, (अभ्युष्यते अभिना दह्यतेऽसौ अभि +
उष् + बाङ्ल्यात् कर्मणि कः ।) अभ्युषः ।
पौलिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अभ्युषः, पुं, (अभि + उष् + बाङ्ल्यात् कर्मणि कः ।)
पाकावस्थागतकलायादिः । आरब्धपाकयवसर्ष-
पादिः । वज्रिना ईषदग्धः चुट चुट शब्दान् इति
केचित् । दग्ध इति श्रीधरः ॥ तत्पर्यायः ।
आपकां २ पौलिः ३ । इत्यमरः ॥ अभ्युषः ४
अभ्युषः ५ । इति भरतः ॥ * पौलिका । रोटी
इति प्रसिद्धा । अस्या गुणाः । मधुरत्वं । गुरुत्वं ।
रोचकत्वं । बलकारित्वं । श्लेष्मट्जिजनकत्वं । पित्त-
रक्तप्रदायित्वञ्च ॥ * अङ्गारकतायास्तस्या गुणाः ।
अग्निदीपनत्वं । वायुदृजिकारित्वं । लघुत्वं ।
बलकारित्वञ्च ।
“सा खेहयुक्ता चेत् घनाघनगुणान्विता” ।
इति राजनिर्घण्टः । ईषत्पक्कां । यथा,—
“आपकमवपक्कां स्यादाभ्युषः पौलिपौलिके ।
अभ्युषोऽभ्युष इत्येते ईषत्पक्कायवादिषु” ॥
इति शब्दरत्नावली ।

अभ्युषः, पुं, (अभ्युष्यते अभिना दह्यतेऽसौ, अभि
+ उष् + कर्मणि घञ् ।) अभ्युषः । इत्यमरटी-
कायां भरतः ॥

अभ्य गत्यां । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ओष्ठवर्गचतु-

अभ

र्थोपधः । अभति । इति दुर्गादासः ।

अभं, स्त्री, (अपोविभर्ति इति अप + भट् + क ।)
मेघः । आकाशः । खर्गः । अभकधातुः । इति
मेदिनी ॥ उपधातुविशेषः । तस्योत्पत्तिनाम-
लक्षणगुणाः ।
“पुरा वधाय वृत्रस्य वज्रिणा वचमुद्धृतं ।
विस्फलिङ्गास्तस्तस्य गगने परिसर्पिताः ॥
ते निपेतुर्धनध्वानाच्छिखरेषु महीभृताः ।
तेभ्य एव समुत्पन्नं तत्तद्विरिषु चाम्भकं ॥
तद्वचं वज्रजातत्वादभमभरवोद्भवात् ।
गगनादलितं यस्माद्गगनञ्च ततो मतं ॥
विप्रक्षलितयवित्शृङ्गभेदात्तत् स्याच्चतुर्विधं ।
क्रमेणैव सितं रत्नं पीतं कृष्णञ्च वर्णतः ॥
प्रशस्यते सितं तारे रत्नं तनु रसायने ।
पीतं हेमनि कृष्णान्तु गदेषु भूतयेऽपि च ॥
पिनाकं दर्दुरं नार्गं वचश्चेति चतुर्विधं ।
सुच्यन्मौ विनिःक्षिप्तं पिनाकं दलसञ्चयं ॥
अज्ञानाद्भ्रूणात्तस्य महाकुलप्रदायकं ।
दर्दुरं स्वप्निनिःक्षिप्तं कुरुते दर्दुरध्वनिं ॥
गोलकान् बज्रशः कृत्वा स स्थान्मयप्रदायकः ।
नागान्तु नागवदङ्गौ फलारं परिसृजति ॥
तद्भ्रूक्षितमवश्यन्तु विदधति भगन्दरं ।
वचन्तु वचवत्क्षितेन्द्राभौ विवक्षितं व्रजेत् ॥
सर्वाम्भेषु वरं वचं व्याधिवार्द्धक्यमव्युहत् ।
अभसुत्तरशैलौत्थं बज्रसत्त्वं गुणाधिकं ॥
दक्षिणाद्रिभवं स्वल्पसत्त्वमल्पगुणप्रदं” ॥ * ॥
मारिताभगुणाः ।
“अभं कषायं मधुरं सुशीत-
मायुष्करं धातुविवर्द्धनञ्च ।
हृन्वात्तिदोषं व्रणमेहकुलं
प्रीहोदरग्रन्थिविषकर्मिञ्च ॥
“रोगान् हन्ति द्रव्यति वपुर्वीर्यदृजिं विधत्ते
तारुण्याच्छं रमयति शतं योषितां नित्यमेव ।
दीर्घायुष्कान् जनयति सुतान् विक्रमैः सिञ्चतुल्यान्
मृत्योर्भीतिं हरति सततं सख्यमानं मृताभं” ॥ * ॥
अप्रोधिताभदोषाः ।
“पीडां विधत्ते विविधां नराणां
कुलं क्षयं गदञ्च श्रेष्ठं ।
हृत्पाशपीडाञ्च करोत्युद्ध-
मभं हृत्सिद्धं गुणतापदं स्यात्” ॥ * ॥
अस्य प्रोधनविधिर्यथा ।
“कृष्णाभकं धमेदङ्गौ ततः क्षीरे विनिःक्षिपेत् ।
भिन्नपत्रन्तु तत् कृत्वा तण्डुलीयास्त्रजैर्नैः ॥
भावयेदृष्टयामं तदेवमभं विशुध्यति” ॥ * ॥
तस्य मारणं यथा ॥
“कृत्वा धान्याभकं तच्च प्रोधयित्वाथ मर्दयेत् ।
अर्कक्षीरैर्दिनं खल्ले चक्राकारञ्च कारयेत् ॥
वेष्टयेदर्कपत्रैश्च सन्ध्याग्नये पचेत् ।
पुनर्मर्दं पुनः पात्रं सप्तवारान् पुनः पुनः ॥
ततो वटजटाकायैस्तद्वेद्यं पुटचयं ।
म्रियते नात्र सन्देहः प्रयोक्तव्यं सर्वकर्मसु ॥
तुल्यं धृतं मृताभेण लौहपात्रे विपाचयेत् ।

अभ

हृते जीर्णं तदभन्तु सर्वयोगेषु योजयेत्” ॥ * ॥
तत्र धान्याभस्य विधिः ।
“पादांशसलिलं युक्तमभं बद्धाथ कम्बले ।
चिरात् स्थापयेन्नीरे तत् क्षिप्तं मर्दयेत् करैः ॥
कम्बलाद्भूतं सूक्ष्मं बालुकारहितञ्च यत् ।
तद्धान्याभमिति प्रोक्तमभमारणसिद्धये” ॥
इति भावप्रकाशः ॥

अभंलिहः, पुं, (अभं लिहि स्पृशति, अभ + लिह
कर्त्तरि खष्प, मुमागमः ।) वायुः । इति पाणिनिः ॥
(मेघस्पर्शी । अत्युच्चः ।
“अन्तस्तोयं मणिमयधुवस्तुङ्गमभंलिहायाः
प्रासादास्त्वां तुल्यितुमलं यच्च तैलैर्विशेषैः” ॥
इति मेघदूते ।)

अभकं, स्त्री, (अभ गतौ + एवल्, तस्य अक ।)
खनामख्यातधातुः । आभ इति भाषा । तत्प-
र्यायः । गिरिजं २ अभलं ३ । इत्यमरः ॥
गिरिजामलं ४ गौर्यामलं ५ । इति खामी ॥
गिरिजावीजं ६ गरजध्वजं ७ । इति वाचस्पतिः ॥
सुभं ८ । इति जटाधरः ॥ घनं ९ व्योम १०
अब्दं ११ । इति रत्नमाला ॥ अभं १२ भृङ्गं १३
अम्बरं १४ अन्तरीक्षं १५ आकाशं १६ बज्र-
पत्रं १७ खं १८ अनन्तं १९ गौरीजं २० गौरी-
जेयं २१ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः ।
रसायनत्वं । खिगधत्वं । बलवर्णाभिवर्द्धकत्वञ्च ।
इति राजवल्लभः ॥ अपि च । गुरुत्वं । हिमत्वं ।
बल्यत्वं । कुष्ठमेहचिदोषनाशित्वञ्च ॥ * ॥ तच्चतु-
र्विधं यथा,—
“श्वेतं पीतं लोहितं नीलमभं
चातुर्विधं चातिभिन्नक्रियाहं ।
श्वेतं तारे काञ्चने पीतरक्ते
नीले व्याधियग्रमग्रा गुणाच्छं” ॥
इति मदनविनोदः ॥
“अभकस्तव वीजन्तु मम वीजन्तु पारदः ।
अनयोर्मेलनं देवि मृत्युदारिद्र्यनाशनं” ॥
इति चक्रदत्तः ।)

अभक्ष्यः, पुं, (अभमाकाशं कथति गच्छति धातूना-
मनेकार्थत्वात् अभ + कष् + खच् + मुम् ।) वायुः ।
इति पाणिनिः ॥ (मेघस्पर्शी । अत्युन्नतः । अभं-
लिहः ।
“सर्वेष्टघयशःशखं रामकल्पतरुं कपिः ।
आदायाम्भङ्ग्यं प्रायान्मङ्गलं फलशालिनं” ॥
इति भट्टिकाव्ये ।)

अभपिशाचः, पुं, (अभे आकाशे पिशाच इव । तस्य
कायात्मकात्वेन नीलवर्णतया पिशाचतुल्यत्वं ।)
राज्यहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अभपिशाचकः, पुं, (अभे पिशाच इव इवार्थे कन् ।)
राज्यहः । इति हारावली ॥

अभपुष्पं, स्त्री, (अभं मेघ एव पुष्पं जलरूपपाणस्य
निदानं यस्य तत्, तस्य मेघप्रभवत्वात् तथालं ।)
जलं । यथा,—
“अभपुष्पमपि दिव्यति शीतं
सारिथिना विमुखता यदभाजि” । इति नैषधं ।